

tekerne virkelig anskaffer ekstra Eksemplarer af alle disse Værker.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Kassation fik jeg ikke Svar af den højtærede Minister, og jeg vil derfor gerne endnu en Gang spørge, om den højtærede Minister opfatter det saaledes, at det Lovforslag, vi nu behandler, rummer Regler om, hvorledes Kassationen skal være indrettet, saaledes som det er opfattet af Udvalget i Landstinget, og saaledes som jeg forstod den ærede Ordfører for Venstre har opfattet det. Og dernæst vil jeg, for saa vidt Ministeren ikke mener dette — hvad jeg ikke kan tænke mig, at han gør, da der ikke indeholdes nogen Bestemmelse derom i nogen af Paragrafferne — spørge, paa hvilken Maade han har tænkt sig at ordne Kassationsspørgsmaalet, om han mener, det er et Spørgsmaal, der kan ordnes administrativt, eller et Spørgsmaal, der maa ordnes ved Lov. Den Situation, vi her staar overfor, er jo nemlig en fuldkommen ny, og der maa derfor gives ganske nye Regler for, hvorledes Kassationen skal foregaa. Jeg vil altsaa gerne endnu en Gang rette det Spørgsmaal til den højtærede Minister, hvorledes han ser paa dette Forhold.

Undervisningsministeren (Byskov): Til det ærede Medlem Hr. Ibsen vil jeg sige, at jeg heller ikke er blind for, at det kan ske, at en Perle gaar tabt — det var navnlig Lejlighedssange, her var tænkt paa. Men det kan ogsaa ske, at en Perle er opbevaret paa en saadan Maade, at den ikke er til at finde igen, og saa kan den for den Sags Skyld lige saa godt være gaaet tabt. Jeg er i øvrigt enig med det ærede Medlem i, at alene det, at disse Bemærkninger er blevet fremsat her ved Sagens Behandling, har Betydning og har en saadan Betydning, at man efter min Mening meget vel kan lade være med at indføre Bemærkninger om dette Punkt i Loven. Jeg tror, at det vil have til Følge — hvad det ærede Medlem i øvrigt ogsaa mente —, at Bibliotekerne nok skal vise al mulig Varsomhed med at udelukke saadanne Perler fra Opbevaring.

Til det ærede Medlem Fru Elna Munch vil jeg sige: Nej, efter min Mening er der ikke her givet en ny Ret til Kassation for Bibliotekerne. Der er der ogsaa tidligere foretaget Kassation, og jeg mener, at Kassationen helst ikke skal ordnes ved minutiøse Bestemmelser i Loven. Det er netop af den Slags Ting, som jeg tror, man helst maa have nogen Frihed overfor fra Administrationens, altsaa fra Bibliotekernes, Side, saaledes at man kan tage Hensyn til de ændrede For-

hold, der kan komme frem paa et Felt som dette, og altsaa træffe ny Afgørelse om nogle Aar, naar man finder, at det er heldigt eller nødvendigt at kassere Ting, som man ikke tidligere har kasseret, eller maaske ogsaa at opbevare Ting, som man i nogle Aar har kasseret, men som nu ved en Udvikling, man ikke har kunnet forudse, viser sig at faa en ganske særlig Betydning. Jeg tror, det er det heldigste at overlade den Slags Ting til de sagkyndige, der jo i det hele taget skal træffe Afgørelsen paa de Omraader, hvor det er vanskeligt og besværligt for Lovgivningen at sætte helt faste og hensigtsmæssige Linier at gaa efter.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 11 af 21. Januar 1925 om Bekæmpelse af Bipest.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 265).

Sagen sattes til Forhandling.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): I den nugældende Lov om Bekæmpelse af Bipest er der givet Landbrugsministeren en Bemyndigelse til at udstede Forbud mod Indførsel af levende Bier og af Vokstavlebygninger fra saadanne Lande, hvor smitsomme Bisygdomme forefindes. Denne Bestemmelse har vist sig at være mindre hensigtsmæssig, idet det er forbundet med store Vanskeligheder at afgøre, hvilke Lande der rummer smitsomme Bisygdomme, og hvilke Lande der ikke er Arnesteder for saadanne Sygdomme, og idet Landbrugsministeriet ved at benytte Loven har udstedt Forbud mod Indførsel fra saadanne Lande, hvor man troede der var smitsomme Bisygdomme, men har undtaget andre Lande, er der ogsaa opstaaet Misfornøjelse udefra med denne Lovs Benyttelse, idet der er kommet Indsigelse fra enkelte Lande i saa Henseende. Det hele Spørgsmaal har ikke stor Betydning, idet en Indførsel af Bier eller Vokstavlebygninger udefra er ganske uden Interesse for den hjemlige Biavl. Kun i et enkelt Tilfælde kan Indførsel være nødvendig, nemlig hvor det drejer sig om Indførsel af